

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ
ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠδῆς Δι-θ.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Ἦχος ᾠδῆς Δι-θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ
σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα

ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την

αι ω νι ον (ἐκ γ') τὸ τέλος:

ζω ην την αι ω νι ι ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου».]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α να βο η σο ον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι ο Θε ος

Α μοι ω μο σε ε φη σι και εκ πε πλη ρω κεν ι δου εκ

του καρ που της κοι λι ασμουδους την Παρ θε ε ενον εξ

ης οπλα στου ρ γος Χρι στος ο νε ε ος Α δαμ ε τε εχ θη

βα σι λευς ε πι του θρο ο νουου μου και βα σι λευ

ει ση με ρον ο ε ε ε χων την βα σι λει α αν α σα λε ευ τον

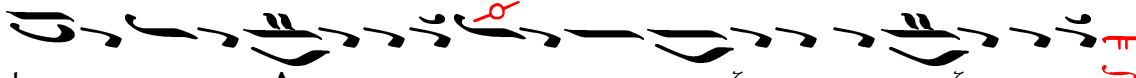

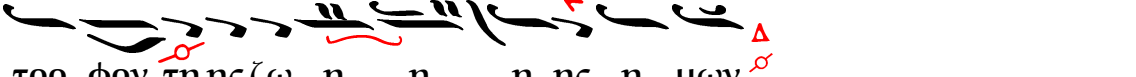
Η στει ει ρα τι ι ι κτει την Θε ε ο το ο ο κον και

τρο φον της ζω η η η ης η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Ε κ της ρι ζης Ι ι εσ σαι και εξ ο σφυ ος του Δαυ ιδ

 η θε ο παις Μα α ρι α μ τι κτεται ση μερον η μιν και

 νε ουρ γει ται η συμ πα σα και θε ουρ γει ει ει ται Συγ

 χα ρη τε ο μου ο ου ρα νο ος και η γη αι νε ε σα

 τε αυ την αι πα τρι αι αι των ε θνων Ι ω α κει μεν

 φραι νε ται και Α α αν να πα η γυ ρι ζει ει κραυ γα ζου ου σα

 Η σται ει ρα τι ι ι κτει την Θε ε ο το ο ο κον και

 τρο φον της ζω η η η ης η μων

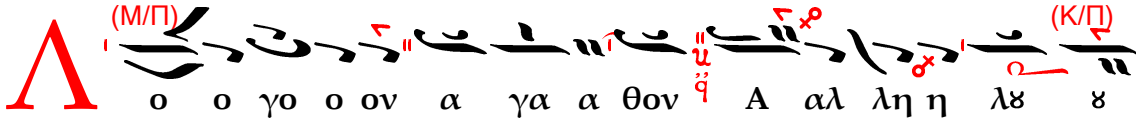
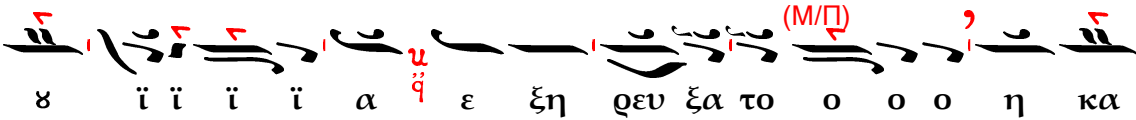
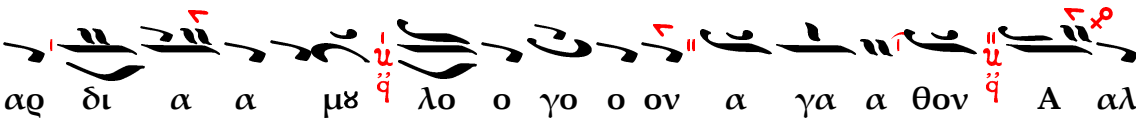
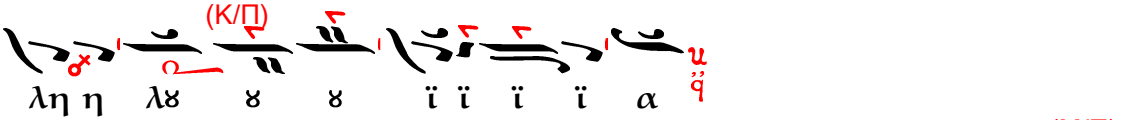
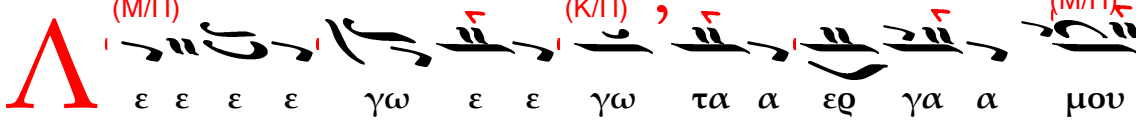
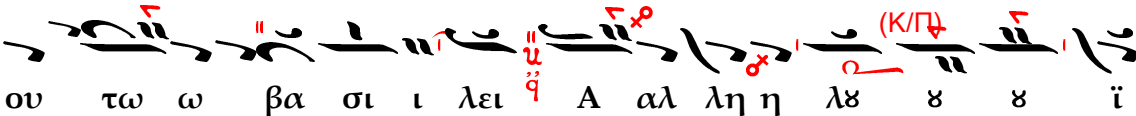
Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Πολυέλεος σύντομος.

Ψαλλόμενος εἰς πάσας τὰς Θεομητορικὰς ἑορτάς.

Μέλος Ἰακώβου Ναυπλιώτου, καταγραφή Ἀγγέλου Βουδούρη.

Ἦχος Πάφ

 Δ ο ο γο ο ο ν α γα α θον Α α λ η η λ ς

 ς ι ι ι ι α ε ξ η ρευ ξα το ο ο ο η κα

 αρ δι α α μ λο ο γο ο ο ν α γα α θον Α α λ

 η η λ ς ς ι ι ι ι α

 Δ ε ε ε ε γω ε ε γω τα α ερ γα α μου

 ου τω ω βα σι ι λει Α α λ η η λ ς ς ι

α

Τη ω ραι ο τη τι ι ι ι ι σου και αι τω ω

καλ λει ει σου ου ου Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ ι

ι ι ι α

Και εν τει ει νε και κα τευ ο δϑ ϑ ϑ και αι

αι βα σι λε ευ ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε

Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ενε ε κεν α λη θει α ας και αι αι πρα ο

ο ο ο τη η η η η τος και δι και ο συ υ υ νη

η η η η ιη η η η η η ης Α αλ λη η λϑ ϑ

ϑ ι ι ι ι α

Δια του ου το ε ε χρι ι σε ε ε ε ε Σε

ο Θε ο ο ο ος ο ο Θε ο ο ο ος ϑ ϑ ϑ Αλ

λη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Ελαι αι ον α γαλ λι ι α α α σε ε ε ε

ως πα ρα τϑ ϑς με ε το χϑ ϑς σου ου ου Αλ λη

η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Π α ρε ε στη η βα α σι ι ι λι ι ι σ σα

εκ δε ξι ω ω ω ω ιω χω ω ω ω ω ωων

σου Αλ λη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Π ε ρι βε βλη με ε νη πε ποι κιλ με ε ε

ε λε χε ε ε ε ε ε νη Αλ λη η λϑ ϑ ϑ

ι ι ι ι α

Α κϑ ϑ σο ο ον θυ υ υ γα τε ερ και ι

ι ι ι δε και κλι ι ι νο ον το ο ϑ ϑ ϑς σϑ

Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Κ αι ε πι ι λα α α θϑ τϑ ϑ λα ϑ ϑ ϑ

ϑ σϑ και αι τϑ ϑ οι οι κϑ τϑ ϑ Πα α τρο ο ος

σου Α αλ λη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Τ ο προ σω πο ο ον σϑ λι τα α νε ε ευ

σϑ ϑ ϑ ϑ σιν οι πλϑ ϑ ϑ ϑ σι ι οι τϑ ϑ λα

α ου ου ου σου Αλ λη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

Mνη σθη σο ο μαι του ο νο ο μα α τό ο ος
 σθ ε εν πα α ση η γε ε νε α α και αι γε νε
 ε α Αλ λη η λθ ε ε ι ι ι ι α

Μετά τὸν πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Aγαλ λι α α σθω ου ρα νος γη ευ φραι νε
 ε ε σθω ο του Θε ου ου γαρ ου ρα νος εν γη ε
 τε ε εχ θη η Θε ο νυμφος αυ τη εξ ε παγ γε
 λι ι ας Η στει ει ρα βρε φος θη λα α ζει την Μα ρι
 αμ και χαι αι ρει ε πι τω το ο κω Ι ω α κειμ
 Ρα βδος λε γων ε τεχ θη μοι εξ ης το α αν θος Χρι στος
 ε βλα στη σεν εκ ρι ζης Δαυιδ Ον τως θα αυ μα πα ρα δο ο
 ξον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ α' Αντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἦχος Βου ς

Eκ νε ο τη το ο ο ος μθ πο ο ολ λα α α πο
 λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α αυ

τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω σον

Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ

Ο ι μι σϑ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι ι

ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος γαρ

Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε ε α

πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει υ

ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ι ι

Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τϑς αι ω νας των αι

ω ω νων α α μη ην

A^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει^{Δι}
^{B8} τα α τη η ης χα α α ρι το ος ρει ει ει θρα
^{Πα} α^θ αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον τα α^π
^{Δι} α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς
ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν^ε

ἢ τὸ σύντομον

Ἦχος ^{Δι} Βου ^Ξ

E κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α θη
αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου^{ε(δισ)}

O ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ
ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ με
νοι^{ε(δισ)}

Δόξα.

A γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται^ε και
κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνεται^ε τη Τρι α δι
κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως^ε

Καὶ νῦν.

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα α
 ρι τος ρει ειθρα αρ δευ ο ον τα α πασαντην κτι ι σιν προς
 ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου Σ

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ, ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου εν
 πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρούσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 10)

T ου ο νο μα το ος σα μνη σθη η η η η σο
 μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α α α
 α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι

Χ ο ο ον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
(α' 39-49, 56)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδὸν γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ

Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος $\overline{\text{Ϡ}} \overline{\text{Δ}}$ Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει
ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
Α μην
Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον
ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη μα των

Καὶ τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον ἐκ τῶν ἀποστίχων.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος $\overline{\text{Ϡ}} \overline{\text{Δ}}$ Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο μη η μα

α α α μς

Η παγ κο σμι ος χα α ρα
εκ των δι και ων
α νε ε τει ει ει λε εν η η η μιν
εξ Ι ω
α κειμ τε και Α αν νης η πα νυ μνητος Πα αρ θε ε
ε ε ε νος
η τις δι υ περ βο λην α γα α α θο τη η

τος^β να^γ ος Θε ου εμ ψυ χος γι ι ι νε ε ε ε
 ται^π και μο νη κα τα α λη θει ει αν Θε ο το ο ο ο
 κο ος γνω ρι ι ι ι ζε ε ε ε ται^π αυ της ταις ι
 κε σι αις Χρι στε ο Θε ε ος^Δ τω κο σμω την ει ρη νη
 κα α α τα πεεμ φον^β και ταις ψυ χαις η μω ων το με γα
 α ε λε ος^β

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η' (δ'), καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς ζ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ωιδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα ρ

Δ ευ τε λα οι^Δ α σω μεν α σμα Χρι στω τω Θε ω^π τω
 δι ε λον τι θα λα σταν και ο δη γη σαν τι ι τον λα
 ον ον α νη κε^π δου λει ας Αι γυ πτι ων ο ο τι δε δο
 ξα σται^π

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας^π

Δ ευ τε πι στοι^Δ Πνευ μα τι θει ει ω γη θο με νοι^π

την ἐξ ἀκαρπουσημερον ἐπιδημησασα ανεις
βροτων σωτηριαν αειπαρθενον Κορηνυ
μνοιστι μησωμεν

Υπεραγιαθεοτοοκωσονημας

Χαιρεσημνη Μητηρ και δουλη Χριστου του Θεου
της αρχαισπροξενος μακαριοτητοσ των ανθρω
πων τω γενει σε παντες επαξιως υμνοισδοξαζο
μεν

Υπεραγιαθεοτοοκωσονημας

Ητης ζωης τικτεταισηημερον γεφυρα
της βροτοινακλησιν της καταπτωσεως της εις Α
δου ευροντες Χριστον τον ζωοδοτην υμνοισδοξαζο
σιν

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ωιδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη ς

Τω συντριψαντι πολεεμους εν βραχιονι αυ

του^ν και δι α βι βα σαν τι τον Ι σρα ηλ εν Ε ρυ θρα
θα λασ ση^Δ α σω μεν αυ τω ως λυ τρω τη η μων Θε
ω ο τι δε δο ξα ασται^ν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σονη μας^ν

Χ ο ρευ ε τω πα σα κτι ι ι σις ευ φραι νε σθω και
Δαυ ιδ^ν ο τι εκ φυ λης αυ του και εκ του σπερ μα τος
αυ του προ ηλ θε ρα βδος^Δ αν θος φε ρου σα τον Κυ ρι ον και
λυ τρω τη η ην του παν τος^ε

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σονη μας^ν

Η Α γι α των Α γι ι ι ων^ε εν α γι ω ι
ε ρω^ν βρε φος α να τι θε ται α να τρα φη ναι εκ χει
ρος Α γγε λω^Δ παν τες εν πι στως συ νε ορ τα σω μεν εν
τη γε ννη η η σει αυ της^ε

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σονη μας^ν

Σ τει ρα α γο νος η Α α αν να^ε αλλ εκ α τεκ νος
θε ω^ν η δη γαρ προ ω ρι στο εκ γε νε ων αγνης Παρ

θε ν8 μη τηρ^Δ ο θεν ο της κτι σεως ε βλαστησε Κτι ζης

εν δ8 8 8 λ8 μορ φη^ε ν^δ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σονημας^{ν^δ}

Σε την α σπι λον α μνα α α δα^ε την το ε ρι ον

Χριστω^{ν^δ} μονην εκ κοι λι ας σ8 προ σα γα γ8 σαντηνη

μων 8 σι αν^Δ παντες εκ της Αν νηστικτο με νησσε υμ νοις

γε ραι ρο^{ν^δ} ο μεν^{ν^δ}

Δο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι^{ν^δ}

Τρι α α να ρ χα δο ξα α α ζω^ε τρι α α γι α υ

μνω^{ν^δ} τρι α συ να ι δι α εν ου σι ο τη τι μι

α κη ρυτ τω^Δ εις γαρ εν Πα τρι Υι ω και Πνευ μα τι δο

ξο λο γει ει ει ται Θε ος^ε ν^δ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νων Α

μην^{ν^δ}

Τις ε ω ρα κε παι δι ι ι ον^ε ο ουκ ε σπειρε πα

τηρ^ν γα λα κτι τρε φο με νον η που τε θε α ται παρ θε
νος Μη τηρ^Δ Ον τως υ περ εν νοι αν αμ φο τε ρα Θε ο γεν
νη η η τορ α γνη^β ^ν
ρ

Ωιδή γ'. Ο Είρημός.

Ἦχος Πα ρ

Σ τε ρε ω σον η μα ας εν σοι Κυ ρι ε ο ξυ λω νε
κρω σας την α α μαρ τι αν και τον φο βον σου εμ φυ τευ
σονεις τας καρ δι ι ας η μων των υ μνου των σε

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Α μεμ πτω σω θε ω πο λι τευ σα με νοι την παν των ε
κυ η σαν σω ω τη ρι αν οι θε ο φρο νες γεν νη το ρες
της τον Κτι στην τε κου σης και Θε ον η μων

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ο πα σι την ζω ην πη γα α ζων Κυ ρι ος εκ στει ρας
προ η γα γε τη ην Παρ θε νον ην ει σδυ ναι κα τη ξι ω
σε με τα το κον φυ λα ξα σα δι α φθο ρον

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Της Αν νης τον καρ πον Μαρι ι αν σημερον την βο τρον
κυ η σα σαν ζω ω η φο ρον ως Θε ο το κον α νυ μνη
σω μεν προ στα σι αν τε παν των και βο η θειαν

Κανών ἕτερος. Ωιδὴ γ'. Ὁ Εἰμὸς.

Ἦχος πλ' Νη ς

Εστε ρε ω θη η καρ δι ι α μου εν Κυ
ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν Θε ω μου ε πλα
τυν θη επ εχ θρου ους μου το στο μα μου ευ φραν θη εν σω τη
ρι ω ω σου

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ευ λο γη με νη η κοι λι ι α σου σω φρων Α
αν να καρ πον γαρ ην θη σε παρ θε νι ας την α σπο ρως
τον τρο φε ε αν της κτι σε ως τε κου σαν και λυ τρω τη η ην
Ι η σουν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Σε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε πα σα κτι ι σις
εξ Αν νης ση με ρον γεν νη θει σαν την εκ ρι ζης Ι

εσ σαι αι ρα β δον α χραν τον το αν θος Χρι ζον βλα στη σα α

σαν^v_{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας^v_{δλ}

Σ ε α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως Θε ο το ο

κε δει κνυ ων α χρα ντε ο Υι ος σ^v_{δλ} την εξ Αν νης

με γα λυ υ νει σθ γεν νη σιν και παν τας ευ φραι νει ση με ε

ρον^v_{δλ}

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας^v_{δλ}

Α να τρα φει σα εις τα Α α γι α των Α γι

ι ων Παρ θε νε Α χρα ντε Θε ο το κε^v_{δλ} α νω τε ρα

α νε δει ει χθης της κτι σε ως τον Κτι ζην σαρκι κυ η σα α

σα^v_{δλ}

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι^v_{δλ}

Σ ε προ σκυ νου μεν Πα τερ α αναρ χε τη ου σι ι α

υ μνου μεν α χρο νον τον Υι ο ον σου^v_{δλ} και το Πνευ μα

σου να ι ι διον σε βο μεν ως ε να τα τρι α φυ υ υ

σει Θε ον

Και νυν και α ει και εις τους αι ωνας τω ναι ω νων Α

μην

Τον φω το δο την και αρ χι ι ζω ο ν των αν θρω

ω πων τε κου σα α χραν τε Θε ο το κε α νε δει

χθησθη σου ρο οστης ζω ης ημων και πυ λη του α προ σι του

φω το ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἦ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ Προφήτης, μόνω τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν ἁγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διῆλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προῆλθεν ὁ Ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρούμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

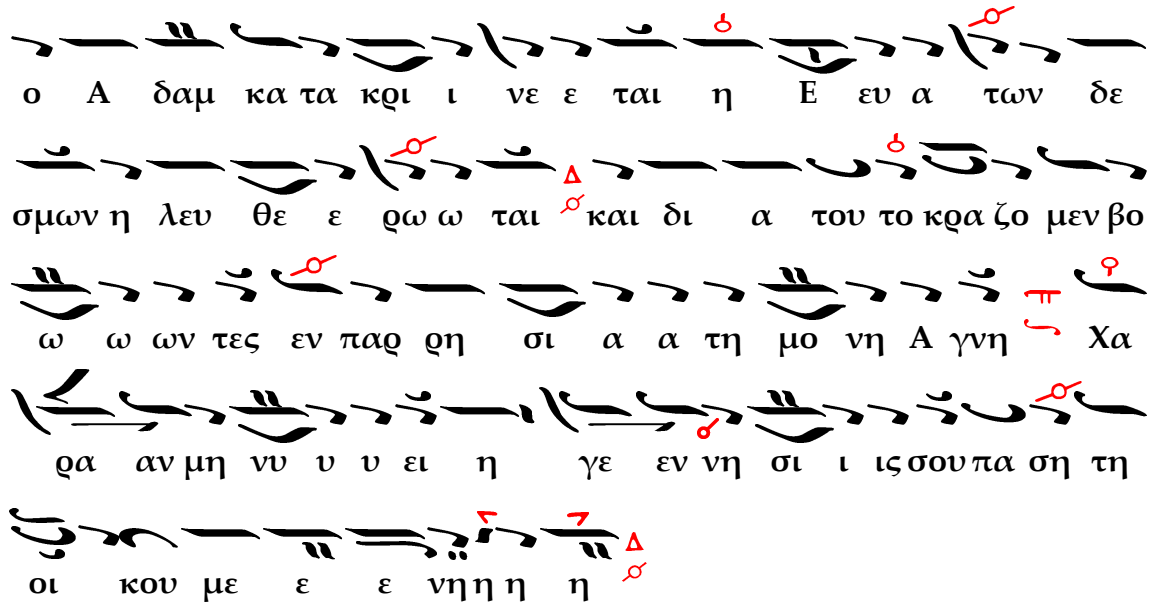
Κάθισμα.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρ θε νος Μα α ρι αμ και Θε ο το κοσ α λη θως

ως νε φε λη του ου φω τος ση μερον ε λαμψεν η μιν και

εκ Δι και ων προ ερ χεται εις δο ξαν ημων Ουκ ε τι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐᾶ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι.* Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς,* ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόη Ἄννα.

Ἦς ὁ πατὴρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἴλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερεν ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσι τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἅγιον, τὴν ὑπεραγίαν

Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγήσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυῖδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκεται ὁ Ματθάν, ὃς ἔγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρες τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαῖαν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθάν καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφης δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος καὶ Ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ρουφιανὸς τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησί, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἀθανάσιος ὁ ἐν Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας ἐν ἔτει ,αψοδ΄ (1774) ἀγχόνη τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθανασίῳ ἀγχόνη ὠφθη κλίμαξ,
Δι' ἧς ἀνήλθεν εἰς οὐρανοῦ τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου τῆς ἐν Γεωργία Ἀχταλίας.

Στίχ. Σωφρόνως, Σωφρόνιε, βεβιωμένος,
Ἁγίων ισότιμος ἐνδίκως ὠφθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ ἐν Ποσκῶφ τῆς Ῥωσίας ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Σωτῆρος.

Στίχ. Σωτῆρος βλέπεις τὸ Πρόσωπον, Ὁ πρόην,
Ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἑώρας, Σεραπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκιανοῦ τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου ἐν Περεγιασλάβ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Σὺν Θεοτόκῳ, Λουκιανέ, ἀγάλλη
Ἦι Γεννεσίου Μονὴν ᾧδε ἀνέθου.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Λύειν τὸ μῖσος σπουδάσωμεν ἐνθάδε,
Ἐκέισε καὶ γὰρ, τοῦτο ἐργῶδες λύειν.

Ἰερεὺς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπην τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ

ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἱερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἱερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καὶ τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστὴν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δέ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστῶν, τὸν ἰατρὸν ἐπεζήτη.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς δὲ ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀδελφέ· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς Ὁραίας πύλας κατάλαβε καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δούς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλόντων ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἄωρὶ τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμματίον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθησαν τοῦ δράματος. Ὁξὺς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολμήσω τοιοῦτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς καταθαρόρησας τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποψιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρός εὐπαρόρησιαστον!), ὡς εἶρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέωκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστησαν. Αὐθὺς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερός ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στήθι καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δέ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὖσας ἀνέωξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία φωτεινὴ ἐπελθοῦσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρός, ἐφωταγώγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνείπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κάκει προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἠρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γὰρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἄγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταράττη, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι καγὼ χοϊκός εἰμι

ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζωὴν ποριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κάκεινας ἀνέωξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἐστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τό, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιῆσθαι, ὡς μηδὲ πτήσιν ὀρνέου τῆ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κάκεισε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέχων τὰς παρειάς, τῆς ἀγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας βλέπειν τρανῶς, τῶν εἰσερχομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοῖαν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότης ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὄρκους ἡμῖν ἐπιστάωσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίου ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἣ ἰστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονόν τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερὸν Ἀγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινος ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδήρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἐξαίσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τό, Ἀλληλούϊα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν χαρτουλάριον, ἐξελεθῆναι καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναοι κατανοῆσαι τὸν μεθ' οὗ τῆ μνησικακία ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, Εἰσελθὼν, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιάν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἶπε πορευθεὶς τάδε· Νικήτας ὁ χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ᾧ καὶ πρᾶεῖα ἔλεξε τῆ φωνῆ· Κύριε Πρᾶεβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῆ ἀθρόα μεταβολῇ ἀσυμφώνους μεῖναι

τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφότεροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἰερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδου καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἀγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θεία δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πωρ ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, σῶζων σῶζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιοποίησαι καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἰπὲ πορευθεῖς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρῶρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστήσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δέ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἴσταντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

ᾠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ασ ραβ δω

την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι

την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι

κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα ψας τω α

ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω

η μων ο τι δε δο ξασται

ᾠδὴ γ'

Ἦχος π̣δ̣ Νη

Ρ αβδος εις τυυπον τριμστηριου παραλαμ
βανεεταιι τω βλαστω γαρ προκεινιει τον ιε
ρεεα τηστειρευουση δε πρωην εκκλησια
νυν εξηνηθη η σεξυλον Σταυρου εις κρατος και στερεω
ω μα

ᾠδὴ δ' Ἦχος Γα ρ

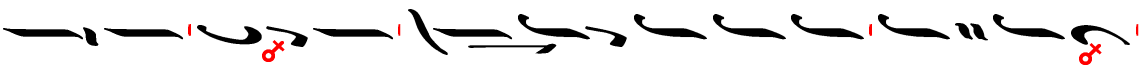

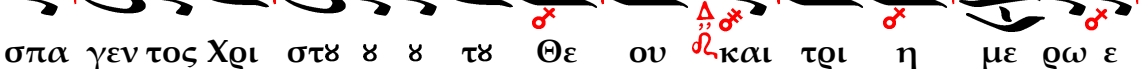
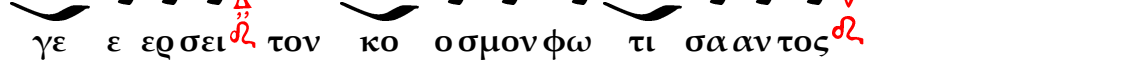
Ε ισακηηκοα Κυριε της οικονομιας
σ τομστηριον κατενοησατα εργασ και ε
δοξα σαστηνθεοτητα

ᾠδὴ ε' Ἦχος Νη

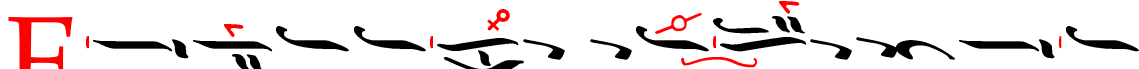
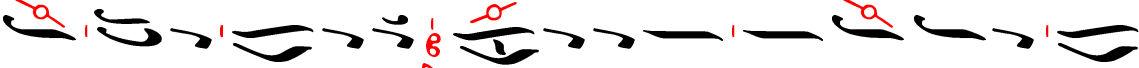

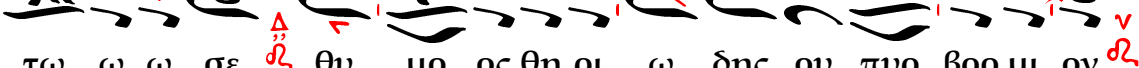

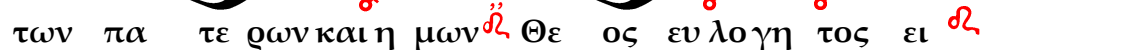
Ω τρισμακαριισον ξυυυλον ενωετα
ααθηχρισος ο βασιλευς και Κυριος διου
πεπτωκεν ο ξυλωαπατηησας το ενσοι δελε
ασθεις θεωτωπροσπαγε εντισαρκι τω παρε
χοοντι τηνειρηνηνταις ψυχαις ηημων

ᾠδὴ ς'

Ν οτιουθηροος ενσπλααγχνοις παλα

 μας Ἰωνάσταν ῥοεῖ δῶς διέκπετα ἀσας

 τὸ σωτηριὸν παῖθός προδιέτυψα

 φῶς ὁ ὀθεντρὴ μέρος ἐκδυστήν ὑπερκοσμί

 ὄν ἀνάξασιν ὑπεζωγραφήησεν τῶσαρκί προ

 σπαγέντος Χριστῶ ὅθεν Θεοῦ καὶ τριῆμερῶ

 ἐγενεσθαι τὸν κοσμον φῶτισαντος

ὠδὴ ζ'

Εκνον προσηματῶσαν ἄδυσέβης

 λαῶς ἐκλονήσεν πνεοναπειλῆς καὶ δυσφημί

 ἰάσθε ὅστυ γῶσ ὁ μῶστρεῖς Παιδάς ἕκείμα

 τῶ ὠ ὠ σε θυμὸς θηριώδης ὄνυξ βρομίον

 ἀλλαντήχεντι δροσόβω Πνευματιπυρίσιν

 νόντες ἐψαῶ ἄλλον ὄνυξ ὑπερῶ μνητός

 τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευλογεῖτε Παῖδας τῆς Τριάδος

σα ριθμοι δη μι ερ γον Πα τε ρα Θε ον υ μνει ει
 τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και το πυρ εις
 δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ περ υ ψα τε
 το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον Πνε ευ μα πα να γι
 ον εις τας αι ω ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰμός.

Ἦχος Πα

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε ξα α
 να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη σαν τα
 εκ λα γο ο νων παρ θε νι κων α φρα στως σω ω μα τω
 σα σα ευ λο γη με νη πα να γνε σε ε Θε ο το κε με γα λυ
 νο μεν (Δις)

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α κρο
 το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θου σιν ε θνε σι χα
 ρι ζε ται εκ λα γο ο νων στει ρω τι κων καρ πον εις

ευ φρο συ υ νην η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε η ην

ε πα ξι ως με γα λυ νο μεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Την της α πο το μου αρ χαι ας α ναι ρε τιν α α

πο φα σε ως και της Προ μη το ρος την ε πα νορ θω σιν

την του γε εν ους της προς Θε ον αι τι αν οι οι κει ω σε

ως την προς τον Κτι στην γε φυ ραν σε ε Θε ο το κε με γα

λυ νο μεν

Είδμός άλλος.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Αλ λο τρι ι ον των μη τε ε ρων η παρ θε νι α

και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η παι δο ποι ι ι α

ε πι σοι Θε ο το ο κε αμ φο τε ρα ω κο νο μη

η θη Δι ο σε πασαι αι φυ λαι της γης α παυ στωσ μα κα

ρι ζο ο μεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Επα ξι ι ον Θε ο μη η τορ της σης α γνει ας

τον το κον εκληρωωσωδιεπαγγελιιας^v τη
ποτεγαρακααρπωθεοβλαστοςκαρποςεδοο
θης^Δ διοσεπασαιαιφυλαιτηηγηςαπανστωμακα
ριζοομεν^v

Υπεραγιαθεοτοοκεσωσονημα^v

Πεπληρωωταιτουβοωντοςηπροφητεια^Δ
φησιγαραΑναστηησω^Δσκηνηντηνπεπωκυιαν^v του
ιερουΔαυιδενσοιΑχραντεπροτυπωθειεισαν^Δ
διηςοσυμπαστωνανθρωπωνχουςειςσωμαανεπλα
αασθηθεω^ε

Υπεραγιαθεοτοοκεσωσονημα^v

Τασπαργααναπροσκυνουουμενσουθεοτοκε^Δ
δοξαζομεντονδοοντακαρποντηπρωηνστειειρα^v και
ανοιξανταμηητραντηναγονονεκπαραδοο
ξου^Δ ποιειγαρπανταοσαβουλεεταιιθεοςωνπαντεξου
σιιος^v

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σονη μας ^v _{δλ}

Ε βλα στη η σας νυμ φο το ο κε Αν να θε ο φρον ^Δ _{δλ}

εκ μη τρας παρ ελ πι ι δα ^Δ _{δλ} και εξ ε πα γγε λι ι ας ^v _{δλ}

παρ θε νο φυ τον α ανθος θε ο βλα στον α γνει ας

κα αλλος ^Δ _{δλ} δι ο σε παντες μα κα ρι ζο ο μεν ως ρι ζαν της

ζω ης η ημων ^v _{δλ}

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι ^v _{δλ}

Α λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι δο ξα ζειν ^Δ _{δλ}

την α ναρχον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ο ον τε ^v _{δλ} και

το Α γι ον Πνε ευ μα την α κτι στον παγκρα το ρι ι

αν ^Δ _{δλ} δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω νευ μα τι τς κρα

α α τς αυ της ^ε _{γλ} ^v _{δλ}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω νων Α

μην ^v _{δλ}

Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο μη τορ ^Δ _{δλ}

τον ε να της Τρι α αδος Χρι στον τον Βασι λε ε α^ν ον
υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σινοι α νω θρο ο νοι
Α^Δ αυ τον δυ σω πει παν σε βα σμι ι ε σω θη ναι τας ψυ χας η η
μων^ν

Και η Καταβασία.
ωδη θ'

Μ υ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δι σος^ν α
γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον^Δ υφ ου το τς αυ
ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς κρ γη ται δε ενδ ρον
ν^Δ δι ου νυν υ ψα με ε νς προ σκυ νς εν τες αυ τον
σε μεγα λυ νο ο μεν^ν

Ο δι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λς τω γε νει προ
σγε νο με νος θανα τος^ν δι α ζαυ ρς κα τη η ρ γη
ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα γγε νης κα
τα ρα δι ι α λε λυ ται^ν τω βλα στω της α γνη ης
Θε ο μη το ρος ην πα σαι αι Δυ να α μεις των ου
ρα νων μεγα λυ νς^ν σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Α γα λ λ ο ν τ α ι α ι τ α π ε ε ρ α τ α τ η ς ο ι κ ο υ μ ε ε
ν η ς σ η η μ ε ρ ο ν εν τ η γ ε ν ν η σ ε ι ε ι σ ο υ Κ ο ο ρ η
Θ ε ο κ υ η τ ο ο ρ Μ α ρ ι ι α και α π ε ρ ο γ α α μ ε
ν υ υ μ φ η ε ν η και τ ω ν φ υ σ α α ν τ ω ν σ ε τ ο λ υ π η
ρ ο ο ν δι ε ε λ υ σ α σ τ η ς α τ ε κ ν ι ι α ς ο ο ν ε ι δ ο ς
και τ η ς Π ρ ο μ η τ ο ο ρ ο ς Ε ε υ α ς τ η ν ε ν τ ω τ ι κ τ ε ι ε ι ν
κα τ α α ρ α ν

Ἔτερον ὅμοιον.

Α δ α μ α ν α α κ α ι ν ι ι σ θ η τ ι και Ε υ α μ ε ε γ α
λ υ υ ν θ η τ ι Π ρ ο φ η τ α ι σ υ ν Α α π ο σ τ ο ο ο λ ο ι ς χ ο
ρ ε υ σ α τ ε και α ι Δ ι κ α ι α ι ο ι ς κ ο ι ν η χ α ρ α ε ε ν τ ω
κ ο ο σ μ ω Α γ γ ε λ ω ν τε και α ι α ν θ ρ ω ω π ω ν εκ τ ω ν
Δ ι κ α ι α ι ω ν σ η η μ ε ρ ο ν Ι ω α κ ε ι μ και τ η ς
Α α ν ν η ς γ ε ν ν α τ α ι η Θ ε ε ο τ ο ο κ ο ο ς

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ
ψι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α α ντες οι Α αγ γε ε λοι
οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι
αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε πει υ
υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και σε λη νη αι νει
τε αυ τον παν τα τα α ζρα και το φω ως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και το
υ δω ρτο υ πε ρα νω των ου ρα νων αι νε σα τω σαν το
ο νο μα Κυ ρι ου

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος

ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν

Εστησεν αυ τα εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

τς αι ω νος προ οσταγμα ε θε το και ου πα ρε λευ συ
ται

Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κοντες και πα
σαι α βυσσοι

Πυρ χα λα ζα χι ω ων κρου σταλ λος πνευ μα και
γι δος τα ποι ουν τα τον λο γον αυ του

Τα ο ρη και παντες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο
ο ρα και πασαι κε δροι

Τα θη ρι α και παν τα τα κτη νη ερ πε τα και πε
τει να πτε ρω τα

Βα σι λεις της γης και παντες λα οι αρ χοντες
και παντες κρι ται γης

Νε α νισ κοι και παρ θε νοι προ σβυ τε ροι με τα νε
ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο ο νο μα Κυ ρι

ου ο τι υ ψωθη το ο ο ο νο μα αυ τσ μο νσ

Η ε ξο μο λο γησις αυ τσ ε πι γησ καιου ρα

νσ και υ ψω σει κε ρασ λαου αυ του

Υ μ νος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οις Ισ ρα

η λλα ω ε γγι ζον τι αυ τω ω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισ ρα η ηλ ε πι τω ποι ησαν τι

αυ τον και οι Υι οι Σι ων α γαλλι α σθωσαν ε πι

τω βα σι λει αυ των

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω εν τυ μπα α νω και ψαλ τη ρι ι ω ψα λα τω σαν αυ

τω ω

Ο τι ευ δο κει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του

και υ ψω ω ω σει πρ α εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλλι α

σονται ε πιτων κοι των αυτων

A ι υ ψωσεις τθ θε ου εντω λα ρυγγι αυ των και

ρομ φαι αι δι στομοι εν ταις χερ σιν αυτων

T ου ποι ησαι εκ δι κησιν εν τοις ε θνε σιν ε λεγ

μς εν τοις λα οις

T ου δη ησαι τς βα σι λεις αυτων εν πε δαις και τς

εν δο ξς αυτων εν χει ρο πε δαις σι δη ραι αις

T ου ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγγραπτον δο ξα αυ

τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ τς 8

A ι νει τε τον θε ον εν τοις α γι οις αυ του αι

νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τς

Προσόμοια ἀργά.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω τς πα ρα δο ο ξθ αυ μα α τος η πη γη η

η τη ης ζω ης ε ε εκ τη ης στει ει ρα ας τι ι ι

κτε ε ε ται αι η χα α α ρις κα αρ πο γο ο νει ει ν

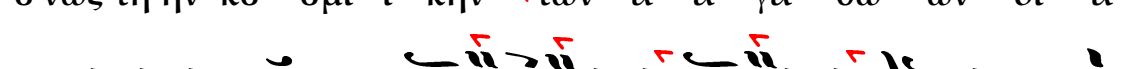
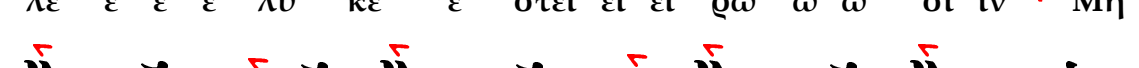
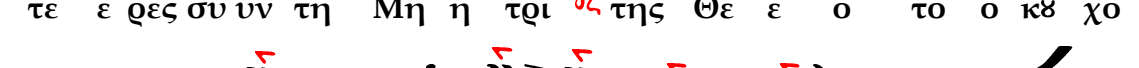
λα α μπ ρ ω ς α α πα α αρ χε ε ε ται αι 9 ευ φ ρ αι αι ν 8
 Ι ι ω α α κει μ 2 της Θε ε ο το ο κου γεν νη η η
 η τω ρ γε ε νο ο ο με ε ε νο ο ς 9 ου κ ε ε σ ι ν α α λ
 λ ο ς ω ω ς συ 2 των γη η γε νω ω ν γεν νη το ο ο ο ρ ω
 ω ν θε ε ο ο ο λη η πτε ε 9 η γαρ θε ο δο χ ο
 ο ς Κο ο ο ο ο ο ρη η η η τ 8 Θε ε ου ου
 το ο σκη η η νω ω ω μα α 9 το πα να α γι ο
 ο ν ο ο ο ρ ο ς 2 δι α σου η μιν δε ε δω ω ω ω
 ω ρη η η η ται 9

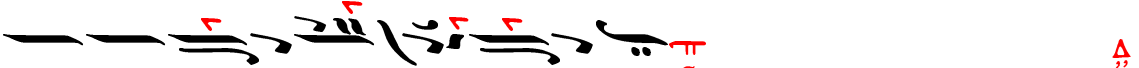
Στίχ. β΄. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεϊτε αὐτὸν ἐν
 ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ω τ 8 πα ρ α δο ο ξ 8 θ αυ μα α τ ο ς η πη γη η
 η τη η ς ζω η ς ε ε εκ τη η ς σ τει ει ρ α ς τι ι ι
 κτε ε ε ται αι 9 η χα α α ρ ι ς κ α ρ πο γ ο ο νει ει ν
 λα α μπ ρ ω ς α α πα α αρ χε ε ε ται αι 9 ευ φ ρ αι αι ν 8
 Ι ι ω α α κει μ 2 της Θε ε ο το ο κου γεν νη η η
 η τω ρ γε ε νο ο ο με ε ε νο ο ς 9 ου κ ε ε σ ι ν α α λ

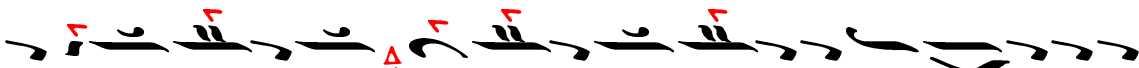

 λος ω ως συ ^Δτων γη η γε νω ων γεν νη το ο ο ο ρω

 ων θε ε ο ο ο λη η πτε ε ⁹ η γαρ θε ο δο χο

 ος Κο ο ο ο ο ο ρη η η η τϛ ϛ Θε ε ου ου

 το ο σκη η η νω ω ω μα α ⁹ το πα να α γι ο

 ον ο ο ο ρος ^Δδι α σου η μιν δε ε δω ω ω ω

 ω ρη η η η ται ⁹ ^Δ

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ω τϛ πα ρα δο ο ξϛ θαν μα α τος ο εκ στει ει

 ει ρα ας κα αρ πος α α α να α λα αμ ψα ας νε

 ε ευ μα α α τι ι ⁹ του πα α αν των δη η μι ϛ ϛ ρ

 γϛ ϛ και αι παν το ο κρα α α το ο ο ρο ος ⁹ ευ το

 ο νως τη ην κο σμι ι κην ^Δτων α α γα θω ων δι α

 λε ε ε ε λυ κε ε στει ει ει ρω ω ω σι ιν ⁹ Μη

 τε ε ρες συ υν τη Μη η τρι ^Δτης Θε ε ο το ο κϛ χο

 ρε ε ε ευ σα α τε ε κρα α α ζϛ ϛ σαι αι ⁹ Κε χα

 ρι τω με νη η χαι αι αι αι αι ρε ε ε ε με ε

 τα α σου ου ο ο Κυ υ υ ρι ι ι ο ος ο πα

 ρε ε χων τω ω κο ο ο σμω δι α σθ το με γα α

 ε ε ε ε ε λεε ε ε ος

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σ τη λη σω φρο συ υ νης εμ ψυ υ χος και λαμ προ ο

 ον δο ο χει ον α α α πο ο στι ιλ βο ον χα α α

 ρι ι ι τι ι η Α α αν να η η ευ κλε ε η ης

 φα α νει σα α τε ε ε το ο ο κε ε την προ ο βο

 λοον α λη η θως της πα αρ θε νι ι ας το θει ει ει

 ει ον α α πα α αν θι ι ι σμα α την πα α σαις

 πα αρ θε νι ι καις και πα αρ θε νι ι ας πο θς υ υ υ

 σαι αις το ο χα α α ρι ι σμα α το της πα αρ θε νι

 α ας κα α α α α λ λο ο ο ος ε εμ φα α νω ως

 βρα α βε ε ευ ου ου ου σα αν και πα ρε ε χς σα

 αν πα α α σι τοις πι ς οις το με γα α ε ε ε ε

ε λεε ε ε ος

Προσόμοια σύντομα.

Στίχ. α'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της ζω
 ης εκ της στει ρας τι κτε ται η χα ρις καρ πο γο νειν λαμ
 πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α κειμ της
 Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο με νος ουκ ε στιν αλλ ος
 ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε ο λη πτε η
 γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου το σκη νω μα το
 πα να γι ον ο ο ρος δι α σου η μιν δε δω ω ρη η
 ται

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της ζω
 ης εκ της στει ρας τι κτε ται η χα ρις καρ πο γο νειν λαμ
 πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α κειμ της

Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο με νος ο υκ ε στιν α λλος
 ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε ο λη πτε η
 γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου το σκη νω μα το
 πα να γι ον ο ο ρος δι α σου η μιν δε δω ω ρη η
 ται

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ο εκ στει ει ρας καρ
 πος α να λα μ ψας νευ μα τι του παν των Δη μι ου ρου και παν
 το κρα α το ο ρος ευ τον ως την κο σμι κην των α γα
 θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν Μη τε ρες συν τη Μη τρι
 της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζουσαι Κε χα ρι
 τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ ρι ος ο πα ρε
 χων τω κο ο σμω δι α σου το με γα ε ε λε ε ος

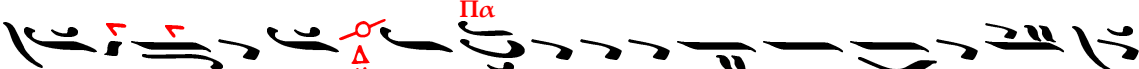

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος ^Δ και λαμ προν δο χει ει
 ον α πο στιλ βον χα ρι τι ^π η Αν να η ευ κλε ης φα νει σα
 τε ε το ο κε ^π την προ βο λον α λη θως ^Δ της παρ θε
 νι ασ το θει ει ον α πανθι σμα ^π την πασαις παρ θε νι καις
^Δ και παρ θε νι ασ πο θου ουσαις το χα ρι σμα ^π το της παρ
 θε νι ασ κα α αλ λος εμ φα νως βρα βευ ου σαν ^π και πα ρε
 χου σαν πα α σι ^Δ τοις πι στοις το με γα ε ε λε ε ος ^π

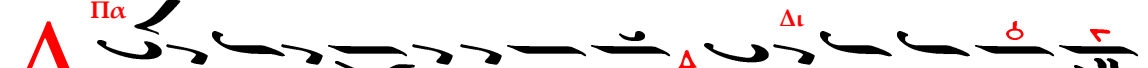
Μέλος Πέτρου Λαμπαδαρίου.

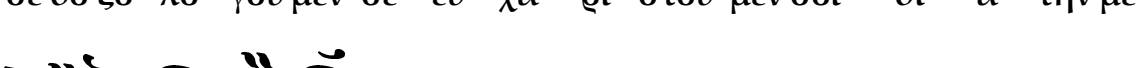

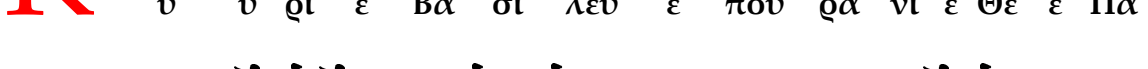
Ἦχος ^π Πά

Ν^{Πα}ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π
Κ^{Πα}αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω
 νας των αι ω ω νων α α α μην ^π
Α^{Πα}υ τη η η με ρα α α Κυ ρι ι ου α γα λ λι
 α α α σθε λα α α οι ^π ι δου γαρ του φω το ο ος
 ο νυ υμ φων ^Δ και η βι βλος του λο γου ου της ζω ω
 ης εκ γα στρο ος προ ο ο ε λη η λυ υ υ θε ^π και

 η κα τα α να το ο λας πυ υ λη α πο κυ υ υ

 η η θει ει ει σα προ σμε νει ει ει την ει ει ει ει

 σο ο ο ο δον του Ι ε ε ρε ε ως του ου με γα

 α α α λου μο ο νη και αι μο ο ο νον ει σα γου ου

 σα α χρι ι στον εις την οι οι οικου ου με ε νην προς

 σω τη ρι ι αν τωων ψυ χω ω ω ν η η η η μων

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι ι

 στοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ

 δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν

 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με

 γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

 τε ρ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

 σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε υμα

Κ^{Πα} υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μα τι ι αν του κο
σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α μαρτι ι ας
του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο^{Πα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος
Ι η σους Χρι στοεις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη ην

Κ^{Πα} α θ ε κα στη η με ραν ευ λο γη σω σε και αι νε
σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον αι ω
να του αι ω νος

Κ^{Πα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ τη
α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ε^{Πα} υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω να σα μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε^{Πα} υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω ματα σου (τρεις)

Κ^{Πα} υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με

ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρτον σοι

Κ^{Πα} υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο θε ος μου

Ο^{Πα} τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φω ως

Π^{Πα} α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκουσι

σε

Α γι ος ο θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ^{Πα} ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνε

υματι

Και νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μη ην

Αγι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Αισματικόν.

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Δι

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα

ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η

λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ

σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και

κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω

ην την αι ω νι ι ο ο ον

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἕξαπλά.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (ποστ' 3)

Ταῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω

σονη μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῃ. (με' 6)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σώτερος σω

σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σώτερ σω

σονη μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρλα' (131).

Στίχ. α'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα' 11)

Σὼσον ἡμασ γι ε ε Θεου ο εν Α

γι ι οι οισ θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι

α

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα' 11)

Σὼσον ἡμασ γι ε ε Θεου ο εν Α

γι ι οι οισ θαν μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ ς ι

α

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα' 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
 γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς
 κατοικίαν ἑαυτῶ. (ῥλα' 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
 γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη λθ ς ι
 α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ν αι ω νων
 α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α θα
 να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α
 την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι εκ της
 α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ θε νς Μα
 ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε
 Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο
 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ας

Αντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Εκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. (ρολα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
 ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
 λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ
 σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα
 ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την
 αι ω νι ον

Στίχ. β'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
 ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
 λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ
 σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα

ταρ γη σαστον θανατον ε δω ρη σατο η μιν ζω ην την
αι ω νι ον

Στίχ. γ'. Άγιος ό ναός σου, θαυμαστός έν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα
ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
λι ος της δι και ο συ νης Χριστος ο θε ος η μων και λυ
σαστην κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι ι ι αν και κα
ταρ γη σαστον θανατον ε δω ρη σατο η μιν ζω ην την
αι ω νι ι ο ο ο ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β'.

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου
ο εν Α γι ι οι οις θαυ μα στο ο ο ο ος

ό β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Ἦχος Δι-θ

Η γεν νη σις σου θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε πα

ση τη οικου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν ο η
λι ος της δι και ο συ νης Χριστος ο Θε ος η μων και λυ
σαστην κα τα ραν ε δω κετην ευ λο γι ι ι αν και κα
ταρ γη σαστον θα να τον ε δω ρη σα το η μιν ζω ην την
αι ω νι ον

Κοντάκιον

Ἦχος Δι-Θ

Ιω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι ας
και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να τ ε η λευ
θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α γε ννη η σει σθ
αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος σθ ε νο χης
των παι σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα
τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της ζω ης η μω
ωνων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ δυ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

ρο ο ο ο ο ος α α α α α α α α α α γι

ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

η ησονη η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ο ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

ος Α α α α θα α α α α α α α α α

α α ρα α α ιε α α θα α να το ο ο ο ο ο

ο ος

E ε ε ε λε ε εη σο ο ο ο ο ο ονη η

μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ωιδὴ τῆς Θεοτόκου (Λουκ. α').

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦχος ζι Γα ϕ

M ε γα λυ νει η ψυ χη η μσ τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω

ω τω σω τη η ρι ι μ8 22

Χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

δ8 λησ αυ τ8 ι δου γαρ α πο τ8 νυν μα κα ρι 7χ

ου σι με πα σαι αι γε νε αι 22

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω

ω τω σω τη η ρι ι μ8 22

Χ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ8 και το ε λε

ος αυ τ8 εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο β8 με ε

νοις αυ τον 22

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μ8 τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μ8 ε πι τω Θε ω

ω τω σω τη ρι μ8 8 8 22

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὁ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρὸς.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ς A α α α α λλη λϝ ϝ
ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ς A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ς

Ἄκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ ἐπιλάθου

τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, και ε πι θυ

μη σει ο βα σι λε ευσ τϝ κα αλ λϝ ϝ ϝς σϝ

A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ς A α α α α λλη λϝ ϝ
ϝ ϝ ἰ ἰ ἰ ἰ α ς A λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
ἰ ἰ A λλη λϝ ϝ ἰ ἰ α ς

Το προ σω πονσϝ λι τα νευ σϝ σιν οι πλϝ ϝ σι

οι τσ ς ς ς λα α α α ς

A λλη λς ς ι̇ ι̇ α A α α α α λλη λς ς

ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λς ς ς ς ς ς ς

ι̇ ι̇ A λλη λς ς ι̇ ι̇ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἑορτῆς (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἢ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰϛ' Δι

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι

οι

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος $\acute{\alpha}\delta\acute{\alpha}$ Νη

Νη
οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι οι τα α α α α α α α α
α α α α **κε** Χε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ρου ου
Νη ου ου Χε ρου βι ι ςι ι ι ι μ **Δι** μυ υ υ υ υ υ
μυ υ υ **Νη** στι ι κω ως Δ ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
κο νι ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η η η
η η η η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο
ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω
Πα ω ω ω ω ω **Δι** Τρι α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
α τρι α α α α α α α α δι τον τρι σα α α
γι ο ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
ο υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε λε ε ε ε ες

πα α α α α α α α α α α α α α σαν

την βι ο ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ο ο τι κη η η η η η η ην α πο ο ο θω

ω ω ω ω ω ω ω ω με ε θα α α α

α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι μνα α

α ρα α α α αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα α

α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α α α α α

α των ο ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι

Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α α

α α τως δο ρυ φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι

ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α

α ^ν _δ

Ἦχος π̣δ̣ Νη

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η σον ^ν _δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^β _γ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ _δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε ε η η σον ^β _γ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν _δ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^ν _δ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^β _γ

Π α ρ α σχϑ Κυ υ ρ ι ε ^Δ _δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^Δ _δ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ ρ ι ε ^β _γ

Π α ρ α α σχϑ Κυ υ υ υ ρ ι ε ^ν _δ

Σ οι Κυ υ ρ ι ε ^ν _δ

Κ αι τω Πνευμα τι σϑ ^ν _δ

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μϑ

^{ν'}₂₂ Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ^{ν'}₂₂ και

κα τα φυ γη η η μϑ και αι αι ρυ υ ση ης μϑ ^{ν'}₂₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϑ ^{ν'}₂₂ Κυ

ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ^{ν'}₂₂ και κα

τα φυ υ γη η η η η μϑ ϑ ϑ ϑ και αι αι αι

ρυ υ υ ση η η ης μϑ ^{ν'}₂₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^{ν'}₂₂

Τρι α δα ο μο ο ϑ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ^{ν'}₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς

οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι αι νε ε

σε ε ως

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα ββα

ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η της δοξης

σθ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ς ω

σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α μη η η η ην

ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην ^{ν'} ₂₂

A α α α μη η η η η η η η η ην ^{ν'} ₂₂

Σ ε υ υ μν ς ς μεν ^{ν'} ₂₂ σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν ^{ν'} ₂₂ σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι ε

^{ν'} ₂₂ και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς ^Δ ₂₂ ο

Θε ε ο ο ο ος η η η μων ^{ν'} ₂₂

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος ^Δ ₂₂ Νη ς

A ^Δ ₂₂ λ λο ο τρι ι ι ι ο ον των μη η τε ρω

ων η πα αρ θε ε νι ι ι ι α ^Δ ₂₂ και ξε ε ε ε

νο ον ^{Νη} ₂₂ ταις Παρ θε νοι οι οισ η παι αι δο ποι οι οι

ι ι ι ι α ^{ν'} ₂₂ ε πι ι σοι οι Θε ε ο το ο ο

κε ε ^Δ ₂₂ αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η

η θη ^Δ ₂₂ δι ο σε πα α α α σαι αι αι φυ λαι αι

της γη ης ^{Νη} ₂₂ α πα αυ ς ω ς με γα λυ νο με ε ε εν ^{ν'} ₂₂

χη η η η η η η η η ψ ο ο ο ο ο ο ο ο

μαι αι αι λαι αι αι αι αι και το Ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο

ο ο

νο ο μα α Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι κυ ρι ι

ι ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ε πι κα λε ε ε

ε ε

λε ε

ε ε

ε ε

ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο μαι αι αι λαι αι αι αι αι Α λε ε ε λε ρα

ςα α λιε λιε λιε ςα ςα λιε ε λιε ςα α λιε ςα

λιε ςα ςα λιε ςα λιε λιε λιε ςα ςα λιε λιε ςα α

λιε ςα α ςα α λιε Δι Αλ λη λϝ ϝ ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α

Κοινωνικόν, σύντομον. Ἰωάσαφ Διονυσιάτου.

Ἦχος πλ. Νη ϝ

Π ο τη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ρι ι ι ι ι ι ι ι ι πο τη

ρι ι ο ο ςο ο ο ο ον σω τη ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ου λη η η η η η η η η η

η λη η ψο μαι αι και αι το Ο ο ο ο

ο ο νο ο και αι το Ο ο νο ο ο μα Κυ ρι

ι ι ι ι ι ι ι ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ε πι

ι κα α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο ο

ςο ο ο ο ο ο μαι αι αι λαι αι αι αι αι Α α

αλ λη η η η η λϝ ι αλ λη λϝ ι ι α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν

Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη

α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς εν τες αυ

τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως

σα Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν

σα ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων σα με

τας χειν μστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω

σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε

των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λθ ι α

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με νον

α πο τδ νυν και ε ως τδ αι ω ω νος ^{ε (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι σ ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τδ νυν και ε ως τδ αι

ω ω νο ο ος ^χ ^Δ